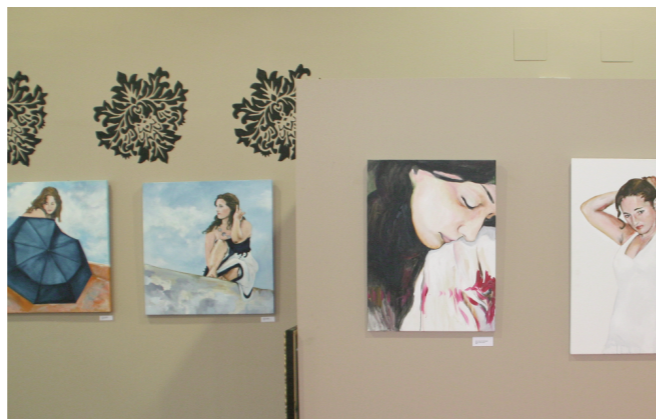

Exposició de pintura de Jesús Maestro

text REDACCIÓ fotos INMA ESBRI

El pintor Jesús Maestro (Zaragoza, 1977) exposa a partir del dia 17 d'abril i fins al 16 de maig una mostra de la seva obra en el Centre Comercial Azahar de Benicarló. La mostra està composta per unes quaranta obres realitzades entre 1999 i 2009. Cobren especial importància les obres més recents, que es tracta fonamentalment de retrats femenins, així com la presència d'obres abstractes, una de les poètiques més habituals de l'autor.

Més informació: www.jesusmaestro.com.

Pastes i dolços de Benicarló

text REDACCIÓ

Jordi Espiell i Antoni Alberich van presentar en el matí de dimecres el llibre 'Pastes i dolços de Benicarló', d'Onada Edicions. El llibre tracta de ser "la recepta a l'oblit en el qual els treballs estresants, la falta de temps, el menjar precuinat i les dietes estan sotmetent a la rebosteria tradicional", van explicar els seus autors. Espiell i Alberich han recuperat les llibretes groguenques i gastades de les seues àvies amidades en unces, cullerades, tasses, peles d'ou i tasses de café i han estat traduïdes a grams i litres. El treball es reforça amb consells en cada recepta per part d'Alberich, de la fleca d'Àvila, i deixa un espai per a notes personals.

Espiell va assenyalar que "són totes receptes molt antigues amb fruites com les cireres, la mel o l'ametlla. Receptes que estan entre nosaltres des de fa més temps del que ens imaginem. No estan per exemple ingredients com les taronges, ja que són cultius foranis de fa relativament poc", va

indicar. Els autors han editat 3.000 exemplars. L'ajuda de la Caixa Rural de Benicarló adquirint exemplars ha viabilitzat un projecte de recuperació de la tradició de tal magnitud. Les belles fotografies són també de Espiell que va guanyar el passat any el concurs del X Concurs de fotografia 'Ciutat de Benicarló'. **El llibre es presentarà a la societat el divendres 24 a les 20 hores a la seu de la Penya Setrill.**

DE BON GUST
VINS I PRODUCTES GOURMET

Detalls per events socials
embotits de la comarca
Croquetes de Morella
Productes valencians
DO espanyoles
Patés, foies
Melmelades

Local 32 Benicarló Centro
T. 964 47 47 62

Número 680- 24 abril 2009 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XV

la veu

de Benicarló

BENICARLÓ: L'AJUNTAMENT DE LES CADIRES BUIDES

**Desastrós compliment
de les normatives municipals
PSOE i Bloc amenacen
amb exercir accions
si el PP no convoca els Plens.**

Gran èxit del "Chicago" de Teatre de Guàrdia

Ni plens ni bens. Desastrós compliment de les normatives municipals. Un certificat del secretari municipal constata l'incompliment de la normativa per part de l'Alcalde Marcelino Domingo. PSOE i Bloc amenacen amb exercir accions si el PP no convoca els Plens. El desgavell municipal és tal que els plens i les comissions informatives es convoquen a ritme de Champions Ligue. Fins i tot el fet de la renúncia al cobrament de la dedicació parcial, per part del Bloc, ha estat qüestió de fotesa per part del regidor Cuenca que li va indicar a Guzman "tu t'ho has buscat"

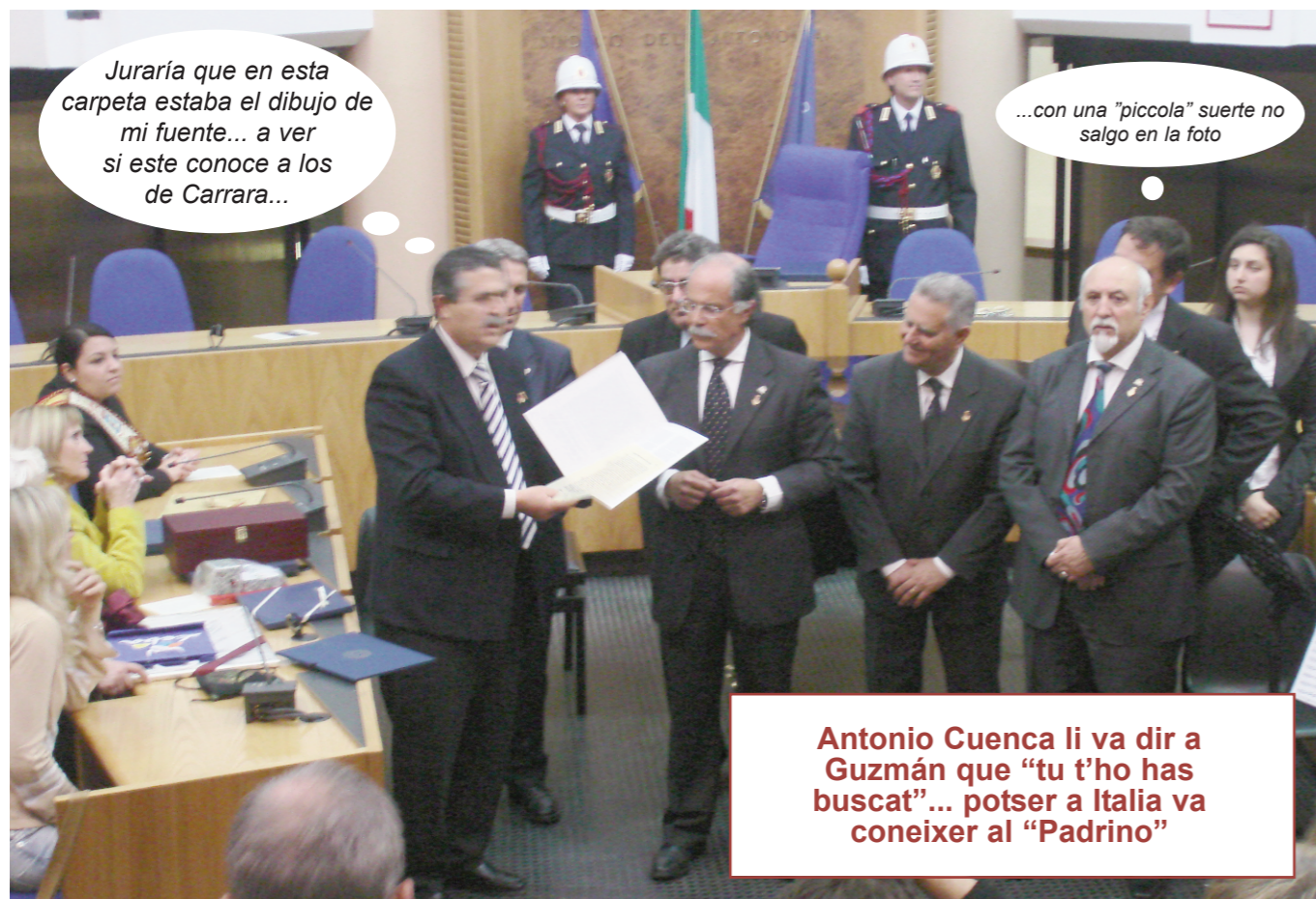
text REDACCIÓ

PSOE i Bloc de Benicarló no estan disposats a consentir que el municipi eludisca la llei i no convoque els Plens, als que està obligat per llei en funció del criteri poblacional, i molt menys es diga que l'oposició protesta per a eixir a la tele o que ho demanen per interessos econòmics. Segons el portaveu del PSPV, Enric Escuder, "al senyor alcalde no li interessa que es difonguen els Plens. Ja han

cancel·lat els concerts amb les televisions perquè es retransmeta el Ple i tracta d'evitar els debats i difusió d'idees i que s'evidencien les seues misèries en els Plens", va indicar. Escuder i José Antonio Sánchez li van recordar al primer edil que "no depenem econòmicament de l'ajuntament però no ens agrada que ens prenguen el pèl", en referència a les al·lusions, als diners, llançades per l'alcalde en plan fotesa la passada setmana. Sánchez va titllar de poc "democràtic" a l'alcalde.

"Imaginar-vos que açò ho fera el president del Govern, no ens mereixem l'alcalde que tenim", va dir.

En el que va de legislatura el compliment de les comissions no arriba ni a la meitat "el que tracten d'amagar és la falta de treball i gestió amb comentaris poc seriosos, pel que aplicant el Reglament d'Organització i Funcionament anem a convocar els Plens si no ho fa l'alcalde". Els socialistes van recordar que el lògic "si hi ha algun fet excepcional que impedisca la

Gran èxit del "Chicago" de Teatre de Guàrdia

text REDACCIÓ fotos INMA ESBRI

Una vegada més, Teatre de Guàrdia ha superat amb escreix l'enorme repte que s'havia imposat: recrear un dels musicals més importants de la història, amb una dignitat artística encomiable.

Gairebé 2000 espectadors van confirmar, amb les seves llargues ovacions, l'esforç i talent dels components d'aquest grup de teatre amateur que ha entrat en els seus primers quinze anys de marxa. I ho han fet amb un superb espectacle de llum i de so, que ha suposat la consagració de Núria Sánchez com gran estrella del gènere musical, la confirmació estel·lar de Joaquín Casp i Agustín Martínez, i la fulgurant presentació de Lorena Ruiz i Marta Zapata com nous valors de la companyia. Tots ells, al costat de coreògrafs, ballarins, actors, figurants, regidors, maquilladores, perruquers, vestuari, van configurar un preciós mosaic perfectament coordinat que, amb el suport de la meravellosa banda sonora produïda per Marc Jovaní, va brillar amb llum pròpia en l'escenari de l'Auditori benicarló. Tots ells van convertir "Chicago" en un impressionant i sorprenent espectacle. Un nou assoliment de l'Escola de Teatre l'Escenari.

Al final de l'última funció, un emocionat Josi Ganzenmüller, director de teatre de Guàrdia, va voler agrair el gran esforç de tots "els que heu fet possible aquest increïble miracle. És tot un luxe i un honor treballar amb gent de tant talent, esperit de compromís i sacrifici", al mateix temps que va voler ressaltar "el gran suport rebut per tots els espectadors que heu vingut a veure'ns: la vostra assistència és el nostre únic suport. Ja no tenim cap altre suport".

En homenatge al gran esforç que suposa una obra com aquesta, mostrem imatges dels assajos. En la imatge superior, el director donant indicacions als actors.

El Benicarló Base Futbol en el 2n Torneig Internacional Terres de L'Ebre

text i foto VICENT FERRER

Tres equips de l'Escola de Futbol de Benicarló van ser convidats, durant la passada Setmana Santa, a participar en la segona edició del Torneig Internacional Terres de l'Ebre. Els partits es van disputar en els camps de futbol de Tortosa, Jesús i María, Amposta i Sant Carles de La Ràpita

En la categoria de prebenjamins el Benicarló Base Futbol es va classificar en tercera posició i va caure a les semifinals davant el FC Barcelona per 2-1. L'equip més menut havia eliminat al Getafe i a l'escola de futbol del FC Barcelona a Egipte. L'equip benjamí va

aconseguir passar la primera ronda imposant-se als equips de l'Amposta i l'Escola de Futbol del Barcelona de Kuwait, però en quarts de final van acabar perdent contra La Roma.

Per últim l'equip aleví s'assegurà la passada als quarts de final malgrat perdre el tercer partit davant el Lazio per 2-1, després d'un partit molt igualat que es va decidir al final del matx. En quarts poc van poder fer els jugadors benicarlandos davant el Vila-real que, a més de la seua qualitat tècnica, va tenir l'avantatge de no jugar partit al matí. L'Escola de Futbol de Benicarló va rebre felicitacions al finalitzat el partit, i els més contents, els més menuts que van acabar rebent un trofeu a l'acabar tercers.

La campiona d'Espanya Cristina Ferrando rebuda a l'ajuntament

text VICENT FERRER

L'atleta benicarlanda Cristina Ferrando, que competeix amb el Playas de Castellón, va rebre dilluns al matí un homenatge per part del consistori benicarlando després d'haver-se proclamat Campiona d'Espanya Juvenil de salt d'altura, amb una marca de 1,74 metres. Després de la presentació efectuada pel regidor d'esports, Joaquín Pérez Ollo, l'alcalde Marcelino Domingo, en nom de la corporació municipal i de tots els ciutadans li va felicitar per l'èxit obtingut i la va animar a seguir entrenant fort perquè així puga seguir millorant les seues marques. Després d'això el primer edil li va lliurar un obsequi, una reproducció de la Carta Poble de Benicarló i un ram de flors. La gimnasta ha agraït la deferència i ha felicitat l'ajuntament pel suport que està donant a l'esport benicarlando i que ella farà el possible per tornar a la ciutat amb més èxits esportius.

L'atleta benicarlanda Cristina Ferrando, que competeix amb el Playas de Castellón, va rebre un homenatge.

Antonio Cuenca li va dir a Guzmán que "tu t'ho has buscat"

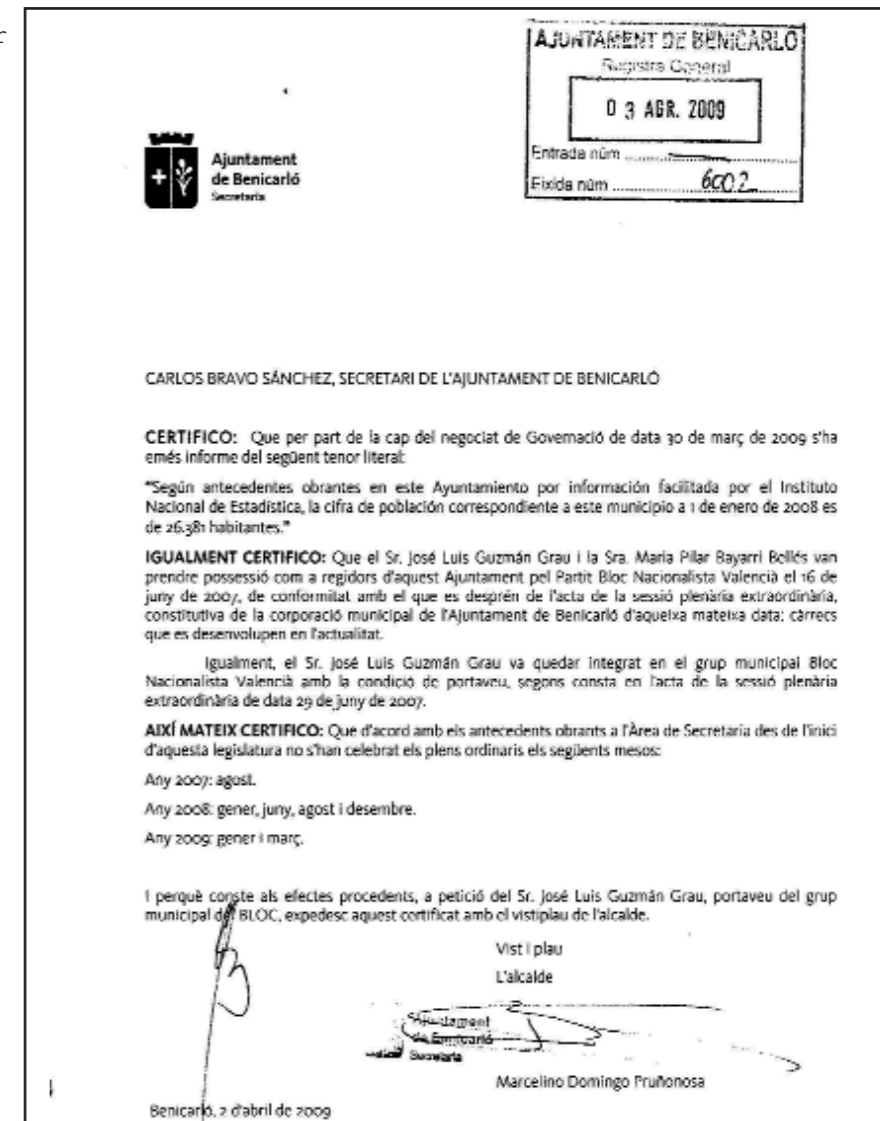
ve de la pàgina anterior

celebració del ple ordinari i obligatori, és traslladar-lo al dia anterior o posterior". A més van recordar que tot i l'anunci realitzat al novembre sobre que es baixarien els sous un 15%, l'alcalde no ha complert amb el seu compromís. "Igual tracten de reduir aqueixa quantitat amb les indemnitzacions de l'oposició per assistències", va assenyalar Sánchez.

El PSPV va enumerar les causes per les quals els Plens ordinaris no s'han convocat. "Una vegada va ser per Futur, una altra perquè jugava Espanya contra Rússia i altra per la processó del Crist del Mar, sense que se celebraren novament els dies immediatament pròxims", amb el que l'oposició "no cobra" aqueix mes "mentre que ells tenen un sou fix".

El Bloc demana un informe al secretari

Per la seua banda els nacionalistes han demanat un informe al secretari en el que es constata l'incompliment de la llei en aquesta matèria. Segons l'edil del Bloc, José Luis Guzmán, "de moment ens reservem el document però podríem dur-lo a algun estament oficial o judicial si la cosa segueix igual". Segons el certificat Domingo no va convocar els plens d'agost de 2007, gener, juny, agost i desembre de 2008 i gener i març de 2009. El mateix document certifica que Benicarló supera els 20.000 habitants i que la Llei obliga a això (suposadament, les lleis són d'obligat compliment). L'incompliment del que disposa la normativa podria implicar-li al primer edil responsabilitats administratives ja que tal actuació podria estar vulnerant drets fonamentals dels còrrecs electes. Tal dret el protegeix la Constitució

Certificat del secretari on s'indica l'incompliment de no haver convocat diversos plens. El firma el propi alcalde que és qui els ha de convocar. Sobren comentaris

Espanyola en el seu article 23: "Article 23.1. Els ciutadans tenen el dret a participar en els assumptes públics directament o per mitjà de representants, lliurement triats en eleccions periòdiques per sufragi universal".

Guzmán va recordar que en els dos anys de legislatura s'han deixat de convocar set plens ordinaris i que no es convoquen juntes de portaveus ni moltes comissions informatives. Així de les 14 juntes de portaveus que s'haurien d'haver convocat, en el que va d'any solament se n'han fet vuit i pel que fa a les diferents comissions informatives el

percentatge se situa en el 50%. A més va lamentar que es posen algunes reunions, baremacions d'obres i altres reunions a les 16 hores "quan la meua companya del Bloc i jo estem treballant", va lamentar.

En altres ocasions l'alcalde no admet tractar les preguntes escrites que el Bloc registra. Per la seua banda l'edil Antonio Cuenca li va dir a Guzmán que "tu t'ho has buscat" en referència a la seua renúncia a la dedicació parcial, quan el nacionalista li va recordar que feia mesos que no cobren les indemnitzacions.

L'Associació Musical Ciutat de Benicarló actuarà al Palau de les Arts "Reina Sofia"

text VICENT FERRER

L'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" actuarà per primera vegada al Palau de les Arts "Reina Sofia" de València. En aquest recinte, que va ser inaugurat l'any 2005, només havia actuat, fins a ara, altra Banda Sinfònica. Va ser el passat 3 d'octubre de 2008 on la Unió Musical de Llíria va oferir un concert amb motiu dels 800 anys del Rei Jaume I.

L'honor d'actuar l'Associació Musical "Ciutat de Benicarló" en un dels Auditoris més prestigiosos d'Europa obeeix a la seua condició de guanyadora del Certamen Autòmic 2008 en la primera secció i que com a tal, i al costat de les guanyadores de la segona i tercera secció (Sociedad Musical la *Harmónica de Cox* i l'Harmonia Societat Musical d'Alacant respectivament), oferiran el Concert Commemoriatiu del Dia Valencià de la Música el pròxim diumenge 26 d'abril en sessió matinal amb la presència de les màximes autoritats. L'entrada és gratuïta prèvia reserva de la localitat. L'entitat musical benicarlanda ofereix la possibilitat d'acompanyar a la nostra Banda de Música, i per a això, els interessats poden realitzar d'oportuna reserva de plaça en el local social, carrer Cabanes, en horari d'oficina (dilluns i dimecres de 16 a 18 h i dimarts i dijous de 18 a 20 h). Els altres dos concerts a Alacant i Castelló estan programats per als dies 3 i 10 de maig.

El Palau de les Arts Regna Sofia, dissenyat per l'arquitecte valencià, Santiago Calatrava, és una gran escultura d'alt contingut simbòlic. De fet, el seu perfil nàutic suggereix la proximitat a la mar i la seua disposició en l'antic jaç fluvial del riu Túria. La innovadora arquitectura d'aquest edifici sobre una

superfície de quaranta mil metres quadrats i una altura de setanta-cinc, alberga quatre espais escènics per a diferents espectacles d'òpera, música, ballet i teatre. El Palau està envoltat per més de seixanta mil metres quadrats de enjardinament i làmines d'aigua d'onze mil metres quadrats amb passejos circumdants. El programa que oferirà l'Associació Musical Ciutat de Benicarló inclou la composició "Atmospheres", de John Golland. Aquesta obra és la peça obligada amb la que la Banda actuarà en la anomenada *First Division* o Primera Secció de la pròxima Olimpíada Mundial de la Música a Kerkrade el dia 25 de juliol. Com peça final del concert al Palau les tres agrupacions musicals interpretaran una peça conjunta, "La Cort de Granada", de Ruperto Chapí en commemoració del centenari de la seua mort. Aquesta magnífica peça serà conduïda pel prestigiós director José Fabra, expert en música de sarsuela i responsable de l'any Chapí, així com director de l'orquestra de Torrent, celebrant un assaig previ a Benicarló els pròxims dies 16 i 24 d'abril.

Escacs al carrer

text GREGORIO SEGARRA

Organitzada per la Regidoria d'Esports en col·laboració amb el Club Escacs Benicarló, es va celebrar en la matinal del diumenge, al Passeig Ferreres Bretó, la 1a jornada de "Escacs al carrer".

Tot amb gran aflluència de públic i la participació de mig centenar d'aficionats que es van donar cita per a jugar sense afany competitiu, només "pel plaer de jugar". L'objectiu de la iniciativa, que serà repetida en breu davant el gran èxit d'aquesta convocatòria, és el d'apropar l'esport a la gent, traient-lo al carrer i revitalitzar un club i un esport que no està passant pel seu millor moment després d'haver estat capdavanter a la ciutat durant més de mig segle.

SÍ QUE VE D'UN PAM

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Diumenge passat, com tinc per costum darrerament, vaig pujar al futbol a peu. Uns nuvolots negres i blancs em feien preveure un xàfec important i em vaig endur el meu paraigües cacharel per a riota de tot el personal, perquè quan havia arribat aproximadament al convent el sol que feia era d'aquells que diuen que baden les pedres. M'és igual, hi estic acostumat que em passen coses d'aquestes. Comentaris del tipus, què, plourà avui, no? o, que vols pegar-li a l'àrbit?, en vaig sentir, sense exagerar, més de deu. Mentre la gent se'n xale amb/de mi no fan cap mal a ningú i amb tan poqueta cosa vaig ser conscient que es pot proporcionar estones de felicitat a moltes persones.

Durant el trajecte em vaig trobar Miguel Soriano, president del Benicarló en temps millors. Vaig travessar la vorera per empaitar-lo i comminar-lo que m'acompanyara al futbol. Res, que se'n anava a pescar, que ja n'havia passat massa d'hores allà dalt. I segurament tenia raó. Miguel va ser un president valent i treballador, especialment valent i treballador. Va agarrar el club en una situació extremíssima i amb un munt de deutes que va saber gestionar i no li passava res si havia de marcar el camp, si havia d'agranar o si havia de tancar el seu negoci per anar a València a solucionar problemes amb la federació. Ah, com deu ser de desagratit aquest món que un home el nom del qual apareix -de manera merescuda, no cal dir-ho- en una placa al camp de futbol no tinga ganes de res. Un altre dia tornaré a contar què ens va passar una vegada que vam haver d'anar al cap i casal armats amb una bossa de peix per fer-nos el simpàtic amb un senyor Zamora que podia aconseguir que la sanció que ens havia de caure fóra menor. Llàstima de mero.

En fi, a l'hora convinguda i entre simpàtics comentaris de la gent sobre el meu modern i luxós paraigües vaig

prendre seient per vore si érem capaços de guanyar el San Jorge. I no, no ho vam ser.

El partit, en general, no va ser bo (perdó per la iteració setmanal) però tampoc ens vam merèixer que ens derrotaren. L'equip de pseudoprofessionals (alguna cosa deuen cobrar, veritat?) d'aquesta simpàtica i amansa població del Baix Maestrat no va demostrar res de l'altre món. És possible, pel que vaig contemplar, que arriben a jugar la promoció, però és segur que si la juguen no la superaran. Ho tenen de veritat difícil amb un entrenador, el celebèrrim Tonín, que diuen alguns jugadors que l'han sofert que és el pitjor que han tingut en la vida.

Durant la primera part, els forasters van fer alguna aproximació a la nostra porteria, no massa, que va ser resolta amb una facilitat pasmosa pel nostre porter Jordi. Alguna aturada de mèrit, però res de l'altre món. Nosaltres, no cal dir-ho, malbaratàvem les ocasions enviant l'esfèrica sempre fora de la porteria.

La segona part va ser un calc de la primera, bàsicament. Els del poblet de l'inclit senyor Tena Ronchera (no hi va acudir per compromisos fins després del descans) se'ns apropaven però no feien res de l'altre món. La catàstrofe es va produir en la treta d'un córner. Quin patiment que

tenim amb les jugades a pilota parada! Va ser de llibre. Córner al punt de penal, remat a porta i gol. Ens vam desesperar, no cal dir-ho. La ràbia se'ns menjava, més encara després de sentir alguns seguidors que deien, grande, mira que eres grande. Quin mal rotllo. Nosaltres, com sempre, no vam defallir i vam continuar lluitant i lluitant. Al minut vuitanta-cinc aproximadament, Marcos Cano va xutar una falta i el baló es va estavellar amb tota la mala folia del món al pal esquerre de la porteria del San Jorge. Em va vindre al pensament la cançó de La Trinca, aquella que deia que no venia d'un pam. Ací sí que ens va vindre d'un pam. Si haguérem marcat, haguérem com a mínim empatat i tindríem un o tres punts més i no sentiríem al clatell l'alé del San Rafael.

La junta directiva segueix menejant-se i m'han dit que es reincorpora a l'equip el valent central Cristian Masip, després de les seues aventures amb el Vinaròs i l'Spòrting. Ens anirà bé, segur. També he sentit comentaris que vindrà un davanter centre de Granada -ja estem en embolics- que marca molts de gols. Ja ho sentirem dir.

El proper partit serà diumenge vinent al Noulàs de Nules. I si guanyarem?...

El caduferos mai havien guanyat a Segovia A Segovia el Benicarló dona un cop d'autoritat

text VICENT FERRER

2 CAJA SEGOVIA: Arrivi, Diego, Lin, Andréu, Guga; cinc inicial; Tobe, Miñambres i David.

3 BENICARLO AC: Leandro, Isco, Xapa, Fali, Lolo; cinc inicial; Vadillo, Jordi Lledó, Dani Salgado i Genaro

ARBITRES: Sama Tapia (Granada) i Urbano Ruiz (Córdoba). Van treure tarjeta groga al local Andreu; a los visitants Fali i Dani Salgado; roja por acumulació a Fali (min. 20), i Dani Salgado (min. 39); roja directa a Isco (min. 4).

GOLS: 1-0 min. 5, Guga. 1-1 min. 16, Genaro. 2-1 min. 23, Lin. 2-2 min. 34, Genaro. 2-3 min. 35, Dani Salgado.

INCIDÈNCIES: Uns 2500 espectadors al Pavelló Pedro Delgado.

Amb la seua primera victòria a la pista de l'equip segovià, després de quatre visites que van finalitzar amb derrota, el Benicarló Aeroport Castelló segueix en la cinquena posició a la taula, i segueix aspirant a poder ser cap de sèrie en els play-off al títol.

Els jugadors del Benicarló Aeroport Castelló van haver de traure tota la seua casta i van aconseguir guanyar a la pista del Caja Segovia, on mai ho havien fet, malgrat que l'equip va veure com anava perdent efectius, ja que tres jugadors se'n van anar als vestuaris abans de finalitzar el partit, després d'algunes decisions arbitrals molt discutides, però els que van seguir van impedir que els castellans guanyaren el partit. Per a major dificultat l'equip no va poder comptar amb Valença, al patir una otitis sols arribar a Segovia, el que va obligar al capità Antonio Vadillo a jugar malgrat no estar recuperat del tot de la seua lesió. En la primera part els benicarlandos van pressionar bé al rival, però en un atac, Caja Segovia, es va trobar amb un penal comès per Isco, que li va costar l'expulsió, molt rigorosa, que va llançar Guga i va rebutjar Leandro. A la jugada següent el mateix jugador va encarar a Leandro i va obrir el marcador. A partir d'ací els caduferos van passar a dominar el partit creant jugades de perill, que es van anar incrementant amb l'entrada del jove Genaro. Una jugada personal del brasiler va acabar en el fons de la xarxa, arribant-se al descans amb empat i amb superioritat local després de la segona targeta groga a Fali. En la represa Caixa Segòvia malgrat tenir avantatge no ho va poder

Jugada del penal que li va costar a Isco l'expulsió.

aprofitar, i quan semblava que els benicarlandos anaven a controlar el partit, en una recuperació de Guga, aquest passa el baló a Lin que marcava a porta buida. Amb el marcador en contra Leandro va passar a jugar com cinquè atacant, però el Caja Segòvia es defensava amb ordre i a més inquietava la porteria benicarlanda amb ràpids contraatacs. El domini benicarlando va tenir el seu premi a sis minuts del final quan Genaro va controlar un baló, va encarar al porter local i marcà el gol de l'empat. Sense temps perquè els locals reaccionaren Leandro va traure llarg amb la mà, Dani Salgado va controlar, va esperar l'eixida d'Arrivi i el va batre. Amb tot perdut Caja Segovia va traure porter-jugador, però els benicarlandos es van defensar bé, tancant espais, fins i tot quan es van quedar amb tres jugadors de camp després de la tercera expulsió, la de Dani Salgado. Al final, malgrat l'esgotament a causa del sobreesforç al no tenir Miki canvis, els jugadors van celebrar la victòria amb magnificència.

Benicarló visita Ladispoli amb motiu de la 59 Sagra del Carciofo

text REDACCIÓ

La delegació de Benicarló encapçalada pel Primer Tinent d'Alcalde, Antonio Cuenca, i el regidor d'Agricultura, Eduardo Arín, acompanyats de representants del Consell Regulador de la Carxofa de Benicarló i del Consell Agrari i de la reina de les Festes, Digna Ramos, han visitat durant el cap de setmana Ladispoli amb motiu de la 59 Sagra del Carciofo Romanesco, la tradicional festa que la ciutat italiana dedica cada any a la carxofa.

Les autoritats de Ladispoli van donar la benvinguda oficial a la delegació benicarlanda el dia 17 fent un intercanvi de regals amb totes les delegacions que es van reunir a la ciutat, un acte que els representants de l'Ajuntament de Benicarló van aprofitar per lliurar a l'alcalde de Ladispoli una reproducció de la Carta Poble de Benicarló.

Durant el cap de setmana, la delegació va visitar els nombrosos estands de la fira, a pesar que la pluja va obligar a suspendre alguns actes, i va poder comprovar l'excel·lent promoció que es fa de la carxofa. Tant Antonio Cuenca com Eduardo Arín s'han mostrat satisfets de la visita, que consideren una bona oportunitat per aprendre i exportar noves idees de cara a la promoció de la carxofa de Benicarló.

Erika Domínguez guanya l'autonòmic i opta a l'uropeu i al mundial

text REDACCIÓ

El Club Petanca Bolas i Bochas ha aconseguit el tercer títol autonòmic, vàlid per als Campionats d'Espanya, en la modalitat de petanca.

Aquesta vegada ha estat amb la jugadora Erika Domínguez, la qual s'emportà el màxim guardó en l'especialitat de tir de precisió, el que li dona altra oportunitat mes, de classificar-se per al Campionat de Món de Tir de Precisió. La competició va tenir lloc a Benidorm el passat 19 d'abril, on solament van quedar les vuit millors de la comunitat. El Club

va estar representat per Erika i Virginia Domínguez, aquesta última es quedà a les portes de semifinals, obtenint el cinquè lloc. La Fase Nacional es disputarà a Ceuta, els pròxims dies 30 i 31 de maig, juntament amb 32 jugadores nacionals, de les quals solament la Campiona té la plaça directa per el Mundial. Al costat d'Erika, viatgen Esther i Ana del Club Petanca San Bartolomé d'Alacant. Altre gran èxit dels jugadores i jugadors del Club Bolas i Bochas de Benicarló, que ja tenen a la seva butxaca la plaça per a tres Campionats d'Espanya, quedant pendent, la fase provincial i autonòmica de parelles en ambdues categories.

Sant Jordi Solidari

26 d'Abril a la Plaçeta els bous. De 10h a 19h. Vine i col·labora amb Nicaragua. Un llibre per 1 euro.
Les donacions es destinaran a: -construir una escola. -apadrinament d'un menjador escolar. -formació de mestres. -compra de material escolar.

30 anys de sindicalisme assembleari a l'ensenyament

L'abril de 1979 es va celebrar el primer congrés de la Federació dels Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià

Del 12 al 14 d'abril de 1979, Elx va acollir el congrés constituent de la Federació de Sindicats de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià, unió dels sindicats autònoms STEA (Alacant), STEC (Castelló) i SATE (València), i poc després rebatejat com a Sindicat de Treballadors de l'Ensenyament del País Valencià (STEPV).

Aquests dies es compleixen, per tant, 30 anys de la celebració d'aquell congrés fundacional que aglutinà el moviment que va començar a emergir en l'ensenyament al llarg dels anys 70 i que reclamava una organització "autònoma, representativa i democràtica".

Un any abans, un secretariat provisional es va encarregar de preparar el congrés. Estava format per Rodolfo González Filiu (STEA), Maria Teresa Esteve Martínez (STEC) i Baltasar Vives Moncho (SATE), que van aprovar uns estatuts provisionals —calcats dels tres sindicats— i els va presentar en el registre públic.

Al Congrés hi van participar 140 persones delegades, en representació de vora 4.000 afiliats, per a debatre les ponències d'organització i finances, estatuts i "Alternativa específica a l'ensenyament al País Valencià". S'hi van aprovar resolucions diverses, sobre l'autonomia del País Valencià i la Federació STEPV; el fracàs escolar; la discriminació de la dona; l'ensenyament privat i les subvencions; els trasllats forçosos; la necessitat d'una universitat per a les comarques del Sud, entre altres.

També es va elegir el Secretariat Nacional, integrat per José Ramón Bas (privada, Marina Baixa); Ismael Blasco (EGB, Horta nord); Ximo Gómez (INB, l'Horta); José González Box (EGB, Vega Baja); J. Manuel López Grima (EGB, Vega Baja); Toni Lluch (EGB, Baix Maestrat); Elvira Mondragón (EGB, Horta Nord); Ofèlia Soler (EGB, Baix Maestrat). En la comissió de garanties hi eren Rafael Campillo (Alacant), Fernando Ginés (Castelló) i Teresa Pitxer (València). Finalment, José María García del Río (Alacant), Àngel Sorní (València) i Rafael Gutiérrez (Castelló) van integrar la comissió de control administratiu.

Aquell primer congrés cohesionava un moviment de mestres democràtic i unitari, que aglutinava maneres de pensar diverses i que ha estat l'hegemònic en el sistema educatiu al País Valencià. El llistat de les persones que hi van participar i que es van deixar la pell en la lluita per una escola digna, per la millora de les condicions laborals dels treballadors i les treballadores de l'ensenyament seria interminable. Totes i tots mereixen estar presents en la memòria de la lluita per l'Escola Pública.

STEPV

ACPV POSA EN FUNCIONAMENT EL TELÈFON DE LA LLENGUA

ACPV, des de la seua constitució, fa ja més de trenta anys, ha posat a disposició dels seus socis i sòcies, el seu servei jurídic a fi que no quedaren desemparats els atacs a la llengua que contínuament es pateixen.

L'oficina de política lingüística i el seu servei jurídic ha estat doncs una peça clau per aconseguir al llarg d'aquests anys que als tribunals es reconeguera la unitat de la llengua, però també per a que la ciutadania sabera com fer valdre els seus drets en tràmits tan senzills com l'adaptació al valencià del seu nom al registre civil, o com fer una queixa per una denegació de drets lingüístics. I és per això, que ara Acció Cultural del País Valencià vol fer un pas endavant, oferint aquest servei del Telèfon de la Llengua, mitjançant la seua web www.acpv.cat i el telèfon: 96 315 77 99, ext 231, on s'informarà igualment del cost del servei (si bé l'assessorament per a les persones associades a ACPV i/o alumnat i professorat del Centre Carles Salvador, que així ho acrediten, sera gratuït).

Les àrees de treball, seran:

1.- Rebre i tramitar les queixes per no haver-se respectat els drets lingüístics. Les queixes es transmetran als organismes competents, instant-los a que es prenguen mesures correctores que eviten una nova discriminació, proposant-los accions positives a eixe respecte i fent un seguiment de l'evolució i/o resolució del conflicte. I quan la gravetat del cas així ho aconselle s'iniciaran els procediments legals, administratius o judicials que hi calguen.

2.- Assessorament i atenció de consultes, informant de quins són els drets lingüístics que ens emparen, i oferint assessorament sobre com exercitar-los.

3.- En els casos de felicitacions, es transmetran sempre que es valore com ajustada a la realitat i legalitat lingüística. Aquest servei es completarà amb la publicació d'un informe anual que recollirà les denúncies i queixes, així com aquelles infraccions i atacs dels que ens hagem assabentat, i dels seus responsables. I igualment difondrem la tasca positiva, felicitant públicament les actituds positives envers la llengua, i transmetent a les organitzacions i particulars que garanteixen els drets lingüístics l'agraïment pel seu treball.

ACPV

GRAN EXHIBICIÓ DE MAXIME LESAGE

text VICENT FERRER

Diumenge al matí es disputaven en el circuit permanent de motocross de Benicarló diverses proves puntuables per al Campionat de la Comunitat Valenciana de les categories MX1, MX2 i Aleví, baix l'organització del Moto Club Benicarló. Al llarg de totes les mànegues els afeccionats van poder gaudir de l'espectacle ofert pels pilots participants.

El circuit, de 1200 metres, es trobava en perfectes condicions perquè els pilots ho donaren tot al llarg de les dues mànegues per categoria. En la MX1 Open va haver un clar dominador en les dues mànegues, el pilot francès, establert a Alcoi, Máxime Lesage (Kawasaki), qui des de la sortida va prendre el comandament de la prova i va anar cobrant avantatge conforme anaven passant les voltes, de tal forma que va doblegar a tots els participants. Lesage es va guanyar el favor del públic amb els seus espectaculars salts.

En MX2 la carrera va ser més renyida en les dues mànegues, amb dura lluita per part de tres pilots per aconseguir guanyar les mànigues, el que va propiciar un gran espectacle per al públic, ja que cap dels tres va deixar de tenir opcions per a la victòria final. La primera mànega va ser per Dani Àvila (Kawasaki), i la segona per a Carlos Fernández, al final guanyador al ser segon en la primera mànega.

La carrera per als alevins va tenir també un clar dominador en les dues mànegues, Marc Hernández, de Ripoll (Girona), amb total autoritat, ja que a la sortida va prendre avantatge pel que fa als seus rivals de carrera.

Finalment, es van lliurar els trofeus als millors de cada categoria, amb la presència de l'edil d'esports Joaquín Pérez Ollo.

Frontó a mà

text ARREA-LI BONA

El proper diumenge dia 26 tindran lloc en el frontó de l'IES Joan Coromines de Benicarló des de les 12 hores les semifinals del Primer Campionat Individual de Pilota Valenciana en la modalitat de Frontó a mà.

Sols són quatre, dels setze jugadors del club de Pilota Arrea-li bona de Benicarló els que queden vius en aquest torneig que està tornant a recuperar les emocions i la garra d'un esport molt viu, com estan demostrant una vegada i un altra els membres d'aquest Club. La primera semifinal enfrontarà Esteller i Jon, mentre que en la segona semifinal s'enfrontarà Jordi i Tufarret. A més, d'aquestes partides del torneig, també hi haurà duels entre els altres jugadors del club per tal d'animar i apropar l'esport a tots els assistents.

Us esperem el diumenge al frontó, per viure de primera mà l'esport referent en la identitat i cultura de la nostra terra.

1a LLIGA INDIVIDUAL de Pilota Valenciana
Diumenge 26 d'abril a les 12 h. a la Pista del IES Joan Coromines

SEMIFINALS

DIUMENGE 26 ABRIL

ESTELLER vs JON
JORDI vs TUFARRET

Abans de les 12h. es disputarà alguna partida amistosa que enfrontarà a diversos membres del club. També hem de recordar que hi haurà graella per torrar i poder esmorzar mentre es miren les partides.

Ara fa 70 anys

text JOAN HERAS

L'abril de l'any 1939 per a molts té gust i record de mort, de pèrdua, d'exili; mentre que per a altres significa el gaudi de la victòria i l'estrena del calendari marcat pels anys triomfals. Setanta anys són quasi una vida però en termes col·lectius representen un període relativament curt. Encara hi ha persones, si bé cada vegada menys, que ens poden explicar les seves vivències d'aquella època de guerra i d'exili —exterior o interior— i donar, així, un testimoni directe molt necessari per a construir la història i, sobretot, per mantenir viva la memòria. Si volem saber qui som, si volem entendre el nostre present, hem de tenir referències clares del nostre passat recent. Penso, ara, en les coses que m'han explicat de la guerra i de l'exili els meus parents que ara ja no m'ho poden tornar a explicar. Penso en tot allò que no em van explicar perquè no sabien com fer-ho, perquè els records encara els feien massa mal o perquè no volien heretar-me ferides.

Ara que l'abril avança tranquil, setanta anys després de tot plegat, repasso racons que parlen de mi encara que no siguin viscuts en primera persona. Recordo el bonic poema de Màrius Torres, datat el 1939, sobre la seva ciutat llunyana i que comença dient:

“Ara que el braç potent de les fúries aterra
la ciutat d'ideals que volfem bastir,
entre runes de somnis colgats, més prop de terra.

Pàtria, guarda'ns: la terra no sabrà mai mentir”.

O en la bellíssima cançó de Josep Tero que, en el disc que acaba d'editar i que porta el mateix títol que aquesta secció, dedica al 23 de gener del 1939 quan un bombarder fa fer una autèntica matança a la plaça del seu poble, l'Escala —en ple Empordà— quan els nens jugaven aprofitant el sol lluminós d'un migdia d'hivern i les mares ploraven els fills que ja havien perdut. Amb la matança indiscriminada de població civil —pràctica ben reiterada de l'exèrcit feixista— “l'assassí deixava rera seu fet a bocins el somriure i l'esperança”. Guernika, Madrid, Barcelona i tantes i tantes ciutats van viure la brutalitat dels bombardejos.

I des de l'abril del 1939 l'exili o el silenci. La por, la tragèdia, el dolor. Els camps de refugiats en condicions molt precàries a la Catalunya del Nord, una nova guerra que s'estrenava encara més furiosament si és possible, la distància. Penso en

Fronteres

les Corrandes d'exili de Pere Quart. Penso en terribles i humiliants retorns marcats per una D de “Desafecto”. Camins oberts nord enllà, mar enllà, tristesa i silenci endins.

És necessari recordar els qui, forçosament lleugers d'equipatge, van haver de fugir o es van quedar tancats en el seu silenci. La història que explica què ha passat i que serveix per entendre què passa ara no és un relat de fets i de dates recollit en un plec de pàgines d'uns llibres sinó una explicació ordenada i crítica d'allò que les persones fem, pensem i patim col·lectivament en una franja de temps i d'espai determinada. No cal haver patit l'exili —simplement perquè no hi érem— per saber compartir la tragèdia, fer-nos-la una mica nostra. I perquè una tragèdia com l'exili sigui viva a la nostra memòria ens calen dades, fets, raons i també vivències. Hem de fer viva i rica la nostra memòria i per això ens calen emocions i raons, ens cal proximitat i distància alhora. Hem de compartir experiències i saber-les contextualitzar en una determinada època, en un moment concret. Perquè només si sabem reviure i entendre podem fer-nos nostra l'experiència i la tragèdia dels nostres pares i avis i només així podrem recuperar el passat per entendre el present i projectar un futur en el qual, si és possible, no es repeteixin les tragèdies del passat.

Aprofitem les commemoracions de la nostra història per conèixer-la més, per fer-nos-la una mica més nostra. Ara bé, si penso en els autèntics responsables de la tragèdia, en els qui van fer esclatar la guerra i van manar amb mà de ferro i de sang durant tants anys, una força dins meu em demana acabar aquest record de la guerra i l'exili, setanta anys després, tot fent servir la citació de Vladimir Jankélévitch amb què Jaume Cabré enceta *Les veus del Pamano*, una impressionant novel·la sobre la repressió feixista i la duresa de l'exili interior: “Pare, no els perdonis, que saben què fan”.

Passions

text CARLES LLUCH

Rellegeixo aquests dies les novel·les de Blai Bonet, en especial *El mar*. Una novel·la curiosa. Publicada per primer cop en 1958, causà escàndol per la violència que incloïa i per les relacions sexuals suggerides entre els adolescents d'un sanatori antituberculós en què s'ambienta. Cinquanta anys després, és una obra gairebé oblidada potser, entre d'altres coses, per l'alt contingut religiós, pels deliris místics dels personatges als quals, fins i tot, se'ls apareix el diable: un diable adolescent, quotidià.

Els adolescents desequilibrats de Blai Bonet viuen el sexe com un pecat, com si estiguessen tornant a crucificar Crist. I la sang, la mateixa sang que vomiten en les seues crisis nocturnes de tuberculosos, és per a ells una actualització dels sofriments de Jesús, que ells aprofundeixen amb una vivència ambigua del sexe com a pecat.

Sexe i religió. I violència absurda. Però, per damunt d'aquest món estrany, hi ha bellesa. Bonet trencava i trenca els motlles tant d'uns com d'altres. I amb un llenguatge carregat de simbolisme i lirisme, audaç, sorprenent. Irregular, és cert, però amb una veu pròpia. Segurament per això ningú no se'n recorda.

Com m'agrada de fer cada any algun dia de Setmana Santa, també he escoltat *La Passió segons sant Mateu* de Bach. La sensibilitat és molt lluny de la de Bonet, però alguna cosa les uneix, malgrat la distància de més de dos segles. Quelcom que ens fa recordar que aquests dies de Pasqua no són només uns dies de vacances.

S'ha instal·lat una banalitat tan profunda entre nosaltres que aviat serem incapaços de comprendre res. No podrem entendre ni Bach ni les novel·les de Blai Bonet. Ni moltíssimes coses que hi ha entremig, i abans i després.

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassà

La informació que es multiplica

www.3x4.info

FOTO!

Conferència La saga de la família del Marquès de Benicarló.

El divendres 17 d'abril i tal com s'havia programat, Christian Colón de Carvajal i Fibla va pronunciar a la Peña Setrill la conferència titulada *La saga de la família del Marquès de Benicarló*.

Va estar un goig escoltar la paraula sàvia i pedagògica de Christian, un jove benicarlandco de veu mesurada, docta i serena, el qual, utilitzant mitjans audiovisuals ens va traslladar a l'any 1650 perquè en aquell any a Benicarló va tenir lloc el casament de Felicio Lluís amb Mariana Barranchert. Amb aquesta unió i amb la seua descendència comença el llinatge d'una família molt important per a Benicarló i que denominem *la família del Marquès de Benicarló*.

TRISTOR

Profunda tristor se sent, en visionar -cada dia- als *telediarios*, el judici als "responsables" de la lamentable desgràcia del Yakolet-42, que es cobrà la vida de seixanta dos militars espanyols. Però més tristor -i indignació alhora- se sent en

comprovar que el màxim responsable -l'exministre Trillo- d'un desastre perfectament evitable, no serà processat. Com és possible? Com és possible que la sèrie de mentides, de falsedats, d'incompetències, de subterfugis, d'irregularitats -manifestats sempre de forma xulesca pel sr. Trillo- no el porten davant de la Justícia?

Quan es produí aquella tragèdia ja s'albirava la mala fe i la roïndat del govern del PP -amb Aznar al capdavant-, per les declaracions incongruents i gens creïbles i les presses per "tapar" l'assumpte, amb la solemne celebració d'un funeral d'estat, que ja donà lloc a les primeres protestes dels familiars. Ara, però, amb les declaracions dels imputats i els programes informatius que s'han derivat, ha quedat palès que tot fou un "muntatge" per intentar amagar el vergonyós comportament de les autoritats espanyoles d'aleshores: la contractació d'avions en estat lamentable i la no identificació de fins a trenta cadàvers de les víctimes de l'accident. Tot això amanit amb contínues humiliacions als familiars, que estan passant des d'aleshores un autèntic calvari.

Fins quan?

Marc Antoni Adell

Dr. Climent

PASQUA A SUDAMERICA

El doctor Climent, va marxar de vacances cap a climes tropicals buscant un canvi d'aigües i un poc de relax després de l'estressant torn d'urgències. En la seva estada, ha pogut recorre localitzacions de films, com "El silenci dels anyells" i "Els fills del tercer Reich", on es van rodar inoblidables escenes.

I per relaxar-se, una estoneta a la platja de Copacabana assaborint un coco *pae pae* mentre observava a delicioses donzelles. Al veure la moda de bany, es va donar compte que allí ja havien trobat la clau per fer front a la crisi. La poca superfície de la peça oferida sens dubte grans avantatges: poca matèria primera per abaratir costos, poca carrega per la rentadora i bronzejat apurat, sense la molesta ralla dels biquinis clàssics.

Al veure la moda de bany, es va donar compte que allí ja havien trobat la clau per fer front a la crisi.

ve de la p gina anterior

morenet, allí assegut amb la seua tauleta davant la mar i la seua cerveseta. Li donava contrast a la tant portada costa nord benicarlanda.

Obama benicarlando

Per cert, idea. Els de la costa nord ho podrien aprofitar fent una mena d'esquetx que diguera una cosa així "Ni Zapatero, ni Marcelino, ni el faraó. Ha hagut de vindre l'Obama, també, a apanyar-nos la costa Nord? Com que ningú, dels d'abans s'clareix...". Ei, que només és una idea perquè... està la cosa peluda. Si com diuen cada any desapareixen tres metres, aviat... tots calbs.

A Ladispolti amb bigot

Sabeu a qui van convidar aquesta bona de gent del poble de Ladispolti, i al qual estem agermanats, per les seues festes? Al nostre alcalde. I ara més d'un deu estar pensant què, a qui, si no, havien de convidar? Certament teniu raó però, qui va arribat allí? Kuenka. El que sempre hem dit l'alcalde del nostre poble té bigot.

A Ladispolti amb bigot (i 2)

Com si ens ho imaginarem. Al bressol de la cultura mediterrània per exelència, la romana, al cau de Juli Cesar, allí que deu estar el nostre faraó en la seu salsa. Ell, que en sap de tot, n'entén de tot, dissenya de tot, i fa de tot, deu estar allí volent-los apanyar els monuments, ficar rotontes coentes, i dient-los com han de fer els seus edificis històrics. No res, il·luminat que és, segurament ja l'hauran convertit en romà per excel·lència. Per nosaltres que no siga... a que se'l poden quedar?

Fotesa i estalvi monetari

Ens agrada saber que l'estalvi monetari institucional és tema de debat al cau de la política municipal, al nostre ajuntament. El que no acabem d'entendre són les paraules del *megaregidorfaraó* Kuenka quan li diu a Guzman això de "tu t'ho has buscat". Serà perquè ell, *corasón de buen alma*, i pensant en que s'ha d'estalviar, li ha volgut indicar al regidor del Bloc que ha estat mol bé la seua postura de sacrificar-se pel bé de l'erari públic? Sembla clar, no? Als del PP, com són molt treballadors, és innat a la seua naturalesa, no els cal fer ostentacions polítiques convocant plens i comissions, que després han de pagar als funcionaris presents i als polítics per assistència, perquè ells ja treballen sense que ningú els

controle. I a més li estalvien diners a les arques municipals no pagant als que no fan res: als funcionaris i a l'oposició. A que són bons.

Fira de la pluja

Ens han dit que l'ajuntament del nostre poble està de rebaixes culturals i així, enguany, la publicitat de la setmana del llibre i de la fira corresponent només tocava per roda de premsa que és més baratet. Ni cartelllets, ni premsa, ni ràdio ni gaites, a estalviar. Això sí, és preveuen grans núvols negres per el diumenge dia de la fira. Els primers, com fa dos anys, ja han començat quan altra vegada des de l'ajuntament tornen a errar-se indicant que la fira del llibre només és fins a les dos de la vesprada. Què no veuen que sempre s'ha estat fins que l'ultima missa de la tarde? De tota manera si el que volen és estalviar que no es preocupen que, segurament, diumenge plourà. Per alguna sempre s'ha dit que aquesta és la fira de la pluja. Fins i tot en temps de sequera.

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Amor a colorins

La veritat és que la KuenFarola eixa a cada dia que passa se li troben més utilitats, podríem dir que és multifuncional. O siga que a banda de donar llum i esplendor *patrio*, també aprofita per fer declaracions d'amor etern a colorins. L'última: "Ici, te quiero". Ei, nosaltres no, clar, que ni la coneixem a la tal Ici però es veu que algun artista de la pedreta sí. Quina sort!!

Una altra plaga

A que no sabíeu que al jardí de l'estació també han plantat rosers... dins de rotondetes (sembla una plaga), amb pedretes de colorins? Deu ser una nova moda del faraó. No res, que sembla que li ha agafat gustet a això de decorar a la seu bola. Això sí, allí destaca el blau i el blanc. Com les pedretes roges i grogues devia gastar-se les totes a la rotonta gran i no li devia aplegar per a estes més menudes segurament va tirar ma del que li quedava per acabar d'omplir-les. Ara, ens hem adonat que la majoria dels rosers allí plantats ja l'han palmat. Entre la poca terra i la poca aigua, com estan massa lluny i se'ls deu haver oblidat regar-los, han acabat sepultats per tanta pedreta i... així els ha anat. No res que ja tenim un nou cementiri però a colorins. Crònica de una muerte anunciada". Aquest home deu tenir fixació per García Márquez?

Passeig Febrer Soriano

Als magnífics plataners del passeig Febrer Soriano els ha arribat la crisi. Enguany no els

ha tocat la poda i els exemplars llueixen la mateixa extensió de branques que l'estiu passat. Les noves fulles ja han començat a brollar i per allí no ha passat la famosa bastida podadora. Deu de ser que els encarregats de parcs públics, ara tenen més feina per separar pedretes de colorins: rotonta de Kuenka i jardí de l'estació.

Més passeig

I parlant del passeig, el Jardí de Pons, d'eixe mateix carrer, que amb tanta fe va inaugurar el nostre enyorat Paco Flos, benicarlendo on el hi haja, s'ha convertit en un niu de merda (en el més ampli sentit de la paraula), des que va deixar el càrrec. Un grup de joves, sense més ofici, ni benefici, que les seues motos sorolloses l'han convertit en la seua seu social o corral particular. Allí es dediquen a bramar entre porros i calimotxos, i insultar als xiquets, pares i avis que fan un ús lícit de l'espai. Els municipals estan farts de fer acte de presència a les instal·lacions alertats pels veïns, però poc més que identificar-los és el que poden fer. Resultat, un dels pocs espais públics del poble pels més menuts, que està a reguard, s'està convertint en un gueto on només aqueixos energúmens poden entrar. L'estat en que deixen les instal·lacions quan les

abandonen, dona poques ganes d'entrar a la resta dels mortals...

Festes patronals

Circula pel poble una porra que ja comença a ser milionària. La guanyarà el que endevine el temps que farà durant les Festes patronals, que enguany se celebraran l'última setmana d'agost. De moment, tots aposten per la casella que marca negres nuvolades, descàrrega important d'aigua, vent huracanant i fred a dojo. Brillants les ments dels nostres governants... Ah, per cert, les entitats que pensen realitzar actes vespertins estan demanant que s'avance el seu horari, atenent que aqueixa setmana es fa de nit més prompte. El que diuen, ments brillants...

De falles i similars

Una altra de les porres que circula pel poble és la destinada a endevinar qui serà el pròxim president de la Junta Local Fallera. I és que entre ell i la màxima representant dels topos fallers, es veu que l'han embolicat bona enguany deixant el pavelló dels despropòsits ben alt. Els fòrums fallers en Internet estan que cremen. I mai millor dit.

Obama benicarlendo

El vam veure. Un altre tafaner que no sabia que fer aquests passats dies de vacances pasquers va veure a l'Obama eixe per allà a la costa de la Mar Xica. Estranyats ens vam quedar, en veure al president nord-americà per aquestes contrades. Al final tot va ser una enganyifa amb un tio que se li pareixia i amb el qual feien un anunci de cervesa. Això sí, quedava bé, el personatge, tot

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista

text EL LECTOR

He trobat alguna cosa estranya aquesta setmana mentre anava passant les pàgines, però no puc explicar quina perquè encara no ho sé. He vist una altra publicació local que porta més fotos i més colorins que aquesta i he gaudit amb una imatge que m'ha impressionat pel poc sentit de ridícul que tenen alguns quan agafen el bastó d'alcaldes. He vist Domingo, amb una vesta, tocant el bombo pels carrers del nostre poble. Déu meu, Déu meu!. Quina creu! Penso que m'ha estranyat no vore ni una sola imatge d'aquestes passades celebracions de la passió, mort i resurrecció del fill del fuster de Natzaret. En canvi, altres publicacions s'han fet ressò dels actes que el nostre poble viu amb tanta fe i tant de fervor. Perquè hem de reconèixer que si alguna cosa té el nostre Benicarló, és fervor. Però fervor del de debò. Els benicarlendos regalimem fervor pertot arreu. Tots ens estem tancats a casa en senyal de dol, solidaritzant-nos amb els patiments i dolors patits pel Nostre Senyor al llarg dels dies de la passió. Són jornades dedicades al silenci i a l'oració sentida i profunda. Especial menció mereixen els caputxins, que representen al màxim la capacitat de patiment i són els que més viuen en carn pròpia els martiris i el dolor.

En fi, deixaré de parlar de coses teològiques per tal de dedicar unes línies a allò que jo vaig vore a la darrera veu, que per això estic ací i no per a desvariar i posar-me en la vida dels demés.

A la portada una frase graciosa amb doble sentit que potser alguns no li hauran trobat la lliga ni el senderi perquè no tots són seguidors de les sèries de televisió. Fins i tot podria dir que encara hi ha gent que la mira ben poc i no té per què saber que CSI és una sèrie de policies científics i House (més conegut per Jaus) és un metge molt particular. Si el que es vol dir

“He llegit que l'oficina de turisme va romandre tancada la setmana de les falles. Millor que van fer.”

amb aquesta frase és que menys autobombo i més metges, estic totalment d'acord. Pel que he llegit, la cosa no millorarà i potser l'únic que notarem serà que estarem una mica més amples, perquè set mil metres són molts metres. Que no hi haurà més metges? Que la gent no es pose malalta i assumpte resolt. El problema és que tots tenen ganes d'empenyar i donar feina. M'ha agradat molt, molt la foto de la pàgina tres on es veuen dos senyors (suposo que polítics) ballant un tango mentre Cuenca s'ho mira des de la foscor de les seues ulleres de sol i les mans a les butxaques. Com no podia ser d'una altra manera, Mundo està a primera fila. Potser per a deixar ben palès que ell només va per a fer-se les fotos, que això de treballar i aconseguir coses per al poble és massa pesat i ell no està per perdre el temps en bajanades. El que més li agrada és prémer el botonet i votar allò que el seu cap de les corts li diu. No li cal ni pensar, que tot ho donen ben mastegadet. Vinguem dies i caiguen pans. En fi.

He llegit que l'oficina de turisme va romandre tancada la setmana de les falles. Millor que van fer. Si tenien entre mans una cosa més important,

cal optimitzar els recursos. A vore a qui li fa falta informació sobre les falles, si són la cosa més universal que es coneix i es comenten elles mateixa. Per cert, si tant es queixen, l'any que ve que posen a les falleres per a acompanyar els quatre que venen a vore aquestes figures de polietilè, la combustió de les quals provoca uns nivells de contaminació prou considerables. Assumpte resolt. Una altra solució per als fallers que gustosament es dona des d'aquesta pàgina. Ara, això de buscar un guia per a Sant Bartomeu ja és més delicat perquè cal una mica més de formació i la cosa està peluda. Per cert, on és la regidora de nom inversemblant? Ja fa molt que no sento ni parlar d'ella ni a ella parlar. Una altre regidor que està missing.

He llegit amb molt d'interès la pàgina de Robespierre i he de dir que té tota la raó del món en tot el que diu, excepte quan al carrer Fotògraf Roisin l'anomena "prolongació del Joan XXIII" i al carrer del Crist de la Mar o camí la Mar l'anomena "carrer la mar". Pel demés perfecte. Coincidim en l'essència del text.

S'acaba l'espai. Benicarló "competitivitat turística"? Ai, que m'agafa.

Benicarló, "Tu t'ho has buscat"

"Si voleu la fama, tindreu que guanyar-la", és el que deia la professora de ball als seus alumnes en aquella sèrie de televisió anomenada "fama". En altres paraules, que "aquí es ve a sofrir i a treballar". Això els polítics que es guanyen la trona municipal no semblen assimilar-lo. Està clar que alguna cosa faran alguna vegada, bona i dolenta, però és que a un càrrec públic cal presentar-se amb la mentalitat de servei i sacrifici que després pocs demostren.

La realitat és que la majoria dels regidors que cobren en el nostre ajuntament no compleixen amb el seu treball o ho fan clarament malament. Estem passant per una època d'inseguretat ciutadana com molts mai havíem viscut. Benicarló cada vegada se sembla més al Chicago dels anys trenta... i no solament em refereixo al musical que ens han ofert els nois de Teatre de Guàrdia. Quant a cultura, la inactivitat absoluta del consistori, amb honroses excepcions d'alguns tècnics, ja no és una vergonya solament per al PP, sinó per a tots els ciutadans, que hauríem de sortir al carrer amb pancartes de la Gioconda a exigir un poc de seny.

Es lliuren de la crema aquesta vegada altres regidories, encara que solament siga per a passar a instàncies majors: què és això de no convocar els plens? què és això d'impedir la participació de l'oposició? Per descomptat, pot ser cert que el PP

680

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

puga pensar que té "motius" per a la revenja contra el Psoe i el Bloc per aquella moció de censura, però els ciutadans ja els van ajustar folgadoament els comptes durant les eleccions.

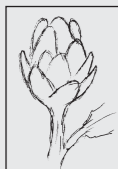
En fi, que toca treballar i posar ferma a la tropa, que tot i que ara sembla regnar un pacte de no protesta entre els ciutadans, no sabem per què no se li pot dir a

Cuenca i a Marcelino com estan defraudant a molts. Aviat serà palès que un govern eficaç i laboriós no és un luxe o una sort, més bé una necessitat. Ja sofrim bastant amb els excessos verbals dels polítics visitants que, almenys, els de casa podrien suar la samarreta.

De tota manera no calia que l'oposició s'esperara tres anys per exercir les accions legals pertinents o potser es que ara la crisi apreta més la butxaca i... Així s'entenen les paraules que Cuenca li va dir a Guzmán, "tu t'ho has buscat", en referència a la seua decisió de cobrar per assistència i no per dedicació.

En resum, tan irresponsable és el que no convoca, el que governa, com el que tanca la boca, l'oposició.

PD: Si el problema és que els Plens cauen en dia de futbol, la solució potser seria ficar una tele de plasma al Saló de Plens i almenys els nostres mandataris es vorien les cares de tant en tant.

Carxofa: Per al CD Benicarló que des de fa dos partits dona les alineacions i anuncia els canvis en valencià. I no s'ha queixat ningú i a qui li ha tocat el penill ha anat a buscar-lo. Endavant!

Panissola: per la regidora de cultura per no fer res en pro dels esdeveniments culturals. Abans van ser els premis Alambor, el Jazz al carrer..., aviat podia ser la Fira del llibre, que cada vegada sembla més arraconada, tot i ser l'esdeveniment que més gent atrau i més vistositat dona. O com Teatre de Guàrdia que no rep ajudes públiques ni suport de cap mena, tot i ser amateur. No, si al final, el millor, l'ex-regidor Paco Flos. Almenys ell convocava comissions i anava a tot arreu. Una vergonya.

Panissola 2: Una panissola per a Marzalet, el regidor de la policia. El carrer d'Hernan Cortés ha quedat molt bonic però en quatre dies estarà fet una merda. Ja hi ha un munt de taques d'oli dels cotxes. Ara hi ha remei però en poc temps ens costarà molt la neteja. Per allí no passen ni aparquen només el veïns, passa i aparca qui vol. Fem les coses i després no sabem mantenir-les.

Fitxa de subscripció a La Veu de Benicarló

NOM _____ COGNOMS _____
DOMICILI _____
POBLACIÓ _____ CP _____ TEL. _____

Se subscriu a **La Veu de Benicarló**, per l'import de 75,00 Eu. (50 números, anual) prorrogable si no hi ha ordre en contra (l'anul·lació caldrà avisar-la amb dos mesos d'antelació). Als enviaments fora de Benicarló caldrà afegir 24,00 Eu. anuals.

Forma de pagament: (1) Domiciliació o (2) transferència bancària

(1) Remeteu aquesta butlleta i la domiciliació bancària per 75,00 Eu. (50 números, anual) a **Associació Cultural la Feram de Benicarló** (C/ Sant Francesc, 95 Casal Municipal • 12580 Benicarló)

Signatura: _____ d _____ de 2 _____

Domiciliació bancària

BANC/CAIXA _____
ADREÇA _____ POBLACIÓ _____ CP _____
NOM I COGNOMS DEL TITULAR DEL COMpte _____

Codi de Compte:	Entitat	Sucursal	Control	Compte número
---	---	---	---	-----

Senyors: els demano que, fins a una nova ordre, atengueu els rebuts que els presentarà l'Associació Cultural la Feram de Benicarló per l'import de subscripció a La Veu de Benicarló.

(2) Transferència bancària de 75,00 Eu (50 números anuals), a favor de l'Associació Cultural La Feram de Benicarló. C/C: 3162 1201 97 1153776529. La transferència s'haurà de realitzar abans de la recepció del primer número de la subscripció realitzada (obligatori l'enviament per fax, del comprovant de la transferència o de l'ordre de pagament, al 964 47 56 98). Fins la recepció d'aquest no es remetra el primer exemplar de la subscripció.

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text

Novetat

Còpies grans formats a COLOR
Tots els tamanyos

Papereria

Material d'Oficina

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

COL·LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS, XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH, RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA, JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER, J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, FEDERICA ALBORCH, ROBESPIERRE I EL SAMARUC

Administració, subscripcions
© COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

Amb el suport

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Amb el suport

